

*О. М. Жовна,
к.е.н., доцент кафедри обліку, оподаткування,
публічного управління та адміністрування,
Т. В. Полівко,
студентка 5-го курсу
ДВНЗ «Криворізький національний університет»,
м. Кривий Ріг, Україна*

ПРОБЛЕМИ АУДИТУ ДЕБІТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНОСТІ

Загальна криза неплатежів, яка характерна для сучасної української економіки, змушує сумніватися в об'єктивності, своєчасності і корисності отриманих результатів аудиту.

Дослідженням проблем аудиту дебіторської заборгованості займалися такі вчені як Давидюк Т. В., Волянчук І. А., Венгерук Н. П., Москалюк Г. О. та інші. Але на сьогодні існує ряд проблем, які є невирішеними, тому метою даного дослідження є висвітлення основних проблем, що стосуються аудиту дебіторської заборгованості, та надання рекомендацій щодо їх вирішення. Проблемність питання аудиту дебіторської заборгованості полягає в тому, що після переходу бухгалтерського обліку в Україні на використання нових стандартів з'явилося багато нових моментів у веденні бухгалтерського обліку, яким раніше не приділялося багато уваги, так як вони практично не застосовувалися у діяльності підприємств України [1].

Для проведення якісного аудиту дебіторської заборгованості необхідно правильно його спланувати та вибрати адекватну стратегію здійснення перевірки. Важливою є програма аудиторської перевірки та виборі доречних аудиторських процедур.

До основних проблем проведення аудиту дебіторської заборгованості слід віднести:

1. Застосовування у вітчизняних умовах традиційної за кордоном методики аудиту дебіторської заборгованості не завжди доцільно через відсутність необхідного обсягу вірогідної і доступної інформації щодо розрахунків з різними дебіторами. Крім цього, використання вітчизняних методик не дає змоги однозначно оцінити стан дебіторської заборгованості та ступінь його впливу на фінансово-господарський стан підприємств [4].

2. Відсутність у плані та програмі аудиторської перевірки етапу з аналізу основних показників дебіторської заборгованості.

3. Відсутність врахування особливостей господарської діяльності кожного окремого замовника, виявлення різноманітних факторів, що мають вплив на аудиторський висновок [3].

4. Відсутність на більшості підприємствах відділів внутрішнього аудиту.

Для вирішення наведених вище проблем пропонуємо наступне:

1. Включити у план та програму аудиторської перевірки етап з аналізу основних показників дебіторської заборгованості для здійснення оцінки сфери розрахункових відносин клієнта та надання рекомендацій щодо подальшого успішного фінансового розвитку підприємства.

2. Застосовувати розширений спектр аудиторських процедур, зокрема аналітичних, для врахування особливостей господарської діяльності кожного окремого замовника при проведенні аудиту та складання аудиторських висновків.

3. На підприємствах, по можливості, створити відділи внутрішнього аудиту, що сприятиме зменшенню загальної суми дебіторської заборгованості.

Таким чином, проведення аудиту дебіторської заборгованості на підприємствах різних форм власності відіграє надзвичайно важливу роль, оскільки сприяє підвищенню достовірності даних у розрахунках та впорядкуванню інформації. Запропоновані практичні рекомендації поліпшать діючу методику аудиту дебіторської заборгованості на підприємствах України, підвищать її ефективність, що забезпечить своєчасність, повноту та юридичну обґрунтованість розрахунків з 113 дебіторами як запоруку успішного розвитку, стабільності та стійкості вітчизняних підприємств у сучасних ринкових умовах.

Список використаних джерел:

1. П(С)БО №10 «Дебіторська заборгованість»
2. МСБО 1 «Подання фінансових звітів».
3. МСБО 32 «Фінансові інструменти: розкриття та подання».
4. МСБО 39 «Фінансові інструменти: визначення та оцінка».
5. Про затвердження Плану рахунків бухгалтерського обліку та Інструкції про його застосування Мінфін України; Наказ, План від 30.11.1999 № 291.

Л. В. Кадол,

кандидат технічних наук,

доцент кафедри економіки, організації та управління підприємствами,

С. І. Дяченко,

магістр будівельного факультету

ДВНЗ «Криворізький національний університет»,

м. Кривий Ріг, Україна

ЕКОНОМІЧНЕ ЗНАЧЕННЯ ПІДВИЩЕННЯ ПРОДУКТИВНОСТІ ПРАЦІ В БУДІВНИЦТВІ

Успішне функціонування будівельної фірми на ринку будівельної продукції може бути забезпечене тільки шляхом досягнення переваги над конкурентами у темпах зростання продуктивності праці.

Обсяги будівельного виробництва зростають при збільшенні чисельності робітників або при підвищенні ефективності праці наявних робітників. Економічне значення підвищення продуктивності праці полягає в тому, що це є: головним джерелом збільшення обсягів виконання робіт; основною умовою зниження виробничих затрат; головним джерелом підвищення ефективності виробництва.

У будівництві продуктивність праці визначається виробітком обсягів будівельно-монтажних робіт на одного робітника або працюючого за одиницю робочого часу в натуральних і вартісних показниках.